

Előfizetési díj: Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., fel- évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeres. (Széchenyi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára: Egy öt-hasábos petit sor egyszeri megjelenéséért 6 kr. 3-szori 5 kr., 10-szeriért 4 kr. fizetendő. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyitól tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda: Ferenciek utcája 22.sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetni helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Feszty Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal: Taisz Mihály nyomdájában Majláth-tér 2. szám alatt.

Előfizetési felhívás

a Pécsi Figyelő politikai, közgazdasági, közművelődési és társadalmi hetilapra.

Uj évvel lapunk nyolczadik évi folyamát kezdi meg. Parányi láncszem az idő egymásutánjána: hosszú láncolatában, de elég időarra, hogy egy vidéki heti lap életképességét és helyi szükségességét bebizonyítsa. Mi a teljesített hazafini kötelesség megnyugtató érzetével mondhatjuk el, hogy lapunk a lefolyt hét év alatt nem csak hiányt pórolt, hanem városunk és megyénk közönységének nélkülözhetlen közlönye lett.

Lapunk multja garantirozza jövőjét; miért is állunk a hangzatos szavakba burkolt ajánlatásoktól, melyre oly vállalat, mely hét éven keresztül minden körülmények közt bebizonyította életképességét, s megállta helyét, — úgy sem szorult reá. Leszünk a kik voltunk: a szabadelvűség e vidékeni zászlóvivői s a nép felvilágosítói, s valamint eddig felemelt fővel mondhatjuk, hogy soha sem támadtunk meg az igazságot, a becsületességet, a szorgalmat, és az ártatlanságot, és soha sem védelmeztük a bünt, az árulást, a csalást, amitást s egyéb a közélet porondján sajnos, gyakran feltűnedező aljasságot: — úgy ezután is csak meggyőződésünk fog vezérelni utunkon, melynek egy czéja van: szerettett hazánk, Magyarország boldogsága: „Morzsát vigyünk csak s töltünk hézagot Sok morzsa dombbá, domb hegygyé leszen Nagygyá magassá mint a Tát aberecz”.

Mi, halhatatlan Vörösmartyuk e jeles mondása szerint e morzsát akarjuk lerakni ismét a haza oltárára, midőn felvállalt kötelességünk teljesítésére tovább haladunk utunkon, azon reményben, hogy közönységünk saját érdeke és az eljövendő tekintetből, fáradozásunkat már multunk által és kiérdemelt kellő támogatásban részesítendí.

Lapunk beosztása is az eddigi marad. A legrészletesebb tudósítást fog hozni a megyei és városi élet minden mozzanatáról, s

figyelemmel fogja kísérni a nevezetesebb országos és világ mozgalmakat, hű tolmácsolója lesz a közvéleménynek, hogy azok is kik csak vasár- és ünnepnap érnek rá lapot olvasni mindenről mi a nagy világban történik, rövid leírásban részessüljenek. Színtudgy figyelemmel kísérendjük az országos politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési, szép művészeti, irodalmi, tudományos mozzanatokot, s azoknak lehető rövid és még is világos s érthető kivonatban hű képét fogjuk adni. Városunk és megyénk szellemi és anyagi érdekeit készséggel védjük e czélból bárkinek szívesen tért adunk lapunkban. Tárcaunk tudományos történelmi és szépirodalmi közleményeket fog hozni.

Közönységünk támogatásában helyezett bizalommal folytatjuk a közönység érdekében fáradozásunkat, s kérjük lapunk tisztelt előfizetőit s a n. érdemi közönseget, hogy ezentul is, mint eddig szellemi és anyagi támogatásuk által tgyék lehetővé lapunk által a közjó érdekében vitt sikeres küzdésünket.

Kérjük az előfizetések mielőbbi szíves megújítását s lapunk szíves terjesztését annál inkább is, mert részünkrol nem kimélünk semmi fáradságot és áldozatot, hogy lapunkat minél érdekesebbé és at. olvasó előtt kedvesebbé tegyük.

Előfizetési díjak: A Pécsi Figyelő helyben házhoz hordva, vagy vidékpostán küldve: Egész évre: . . . 5 ft Felévre: . . . 2 ft 50 kr. Negyedévre: . . . 1 ft 25 kr.

A „Pécsi Figyelő” szerkesztősége.

A vér és vas évtizede.

Bizony nyomoruságos egy évtized volt az, mely jelen századunkban a hetes számot hordá homlokán. Vér és vas uralkodott benne, s az elemek ádáz harcra versenyre kelt az emberek dühével. Kezdődött Franciaország határán, dühöngött minden világrészben, s úgy látszik, hogy Montenegro és Albania határán éri végét.

Olyan sisyphusi munkát végzett, amelyért bizony a jövő századok áldani nem fogják. Homokszemet öntött a tengerbe, s a mi jót mások tettek, azt egy csapással rombolta le.

Mindjárt kezdetben jelezte a bomlást. Az 1870-ik év nyara egyike volt a legabnormisabbaknak; az északi szél fagyva megdermeszté június hava zsengéit, s alig volt némi meleg azontul, úgy hogy augusztus végén már valódi ősz volt.

Ejszak vad uralma következett. Poroszország beleugrasztá Franciaországot és úgy tett, mintha a háborút minden áron Franciaország idézte volna elő, holott ennek nagyobb része a békét óhajtá. De Poroszország biztosítva volt. Milli katonája mögött Ausztria állott egyfelől, másfelől Oroszország. Se két szövetséges örökösével mellett bátran végezhetne munkáját.

Öt milliárd hadi serezt s két gyönyörű tartomány lett a munka bére.

A „Welche Wendung durch Gottes Fügung” maga után vonta a német császárság megalakulását, s az új császár elég jellemzőleg ezt a középkori tételt ígtatta a felavatási okmányba, hogy: „Allzeit Mehrer des Reiches.” Tehát a kiindulási pont mindjárt az volt, hogy a munkát, ha csak lehet, s alkalom kínálkozik, folytatni kell.

S ez elv irányt adott az egész évtizednek a politikában.

Amit Poroszország megkezdett, folytatták szövetségesei, s folytatta maga Anglia is, a mely alattomban és nyíltan Muszkaország kezére dolgozott, midőn egyfelől megfedkezve arról, hogy a keleti háboruban szövetségese volt Franciaországnak az északi zsarnokság megfékezésében, most jó ígéretekkel tartotta Törökországot, holott pedig féltékeny elmozdítá Törökország feldarabolását, midőn első volt egy török tartomány elfoglalásában.

Azzal tehát, hogy Németország állt a politikai vezérség élére, a világ tényleg vissza ment, s oly lökést szenvedett hátrafelé, melyet még sok ideig fog keserülni.

Látszott, hogy a durva és nyers erő mai napság nem elég a világ vezetésére. Az a nemzet, amely szerette, ha a bölcsesség és gondolkodás nemzetének nevezik, szóval, az a német, amelynek hízelt, ha idealistikus törekvésűnek mondták, most egyszerre szakított bölcsesétől rá maradt hagyományával s dicsőíté az erőszakot, a hódítási dicsőséget szentesítette. De mit ért vele?

Tények fekszenek előttünk. A politikai elsőséget magához ragadhatta Németország, de a szellemi fölényt mégis Franciaországnál maradt.

A bécsi világiállításon barát s ellenség csak Franciaországnak ítélheté oda a babért, s a párisi világiállítással új diadalt ünnepelt Franciaország a szellemiség és humanitás terén.

Németország pedig hanyatlott. A milliárdok országa megkezdte a krachot, a melynek szomorú következményeit maiglan érezzük, hiszen azóta mi is folyton csak kracholunk.

Az anyagi érdekek tönkrejuttatnak és mig Franciaország folyton erősödik és bizton halad a vagyonosodás terén, Németország fülhöz-fához kapaszkodik, hogy megóvja kereskedelmét, iparát és legjobb barátja Ausztria-Magyarország ellenében is a tagadás elvét állítja válaszfalul.

A vas és vér politikáját sányli egész Európa.

Mert míg nemzetgazdasági szempontból tünköt idézett elő a német uralom, valódi erkölcsi alap híján az csak általános bizalmatlanságot keltett politikailag; s így lön, hogy 1871 óta minden nemzet fegyverben kénytelen állani, s a folytonos erő kifejtés megemészti a népek jólétét. Egyik rossz szülőanyja a másiknak.

De nézzük a dolog másik oldalát.

A Bismarck által inangurált politika a sötétség országát szolgálta, midőn meg nem akadályozta a török-orosz háború kitérését s nyíltan inkább az orosz érdekeket mozditá elő. Így tehát erre nézve is hátrafelé ment Németország, mintha az emberi haladás érdekében a inan-

ciák által megtört éjszakai óriás talpraállításhoz hozzá járult.

S mit ért el vele? Semmit! Mert most azon a ponton van, a hol Franciaország volt a keleti háború kitérése előtt, hogy Muszkaországot megalázza, s hogy a muszkaok tulterjeszkedése elé, saját birtoka megőrizhetése végett, — gátot vessen.

Németország munkáján áldás nincs. Mindnyáján nyögünk azóta, hogy Franciaország megszalvta a világ által, s belátva a halálanságot, amelyet mindenfelől tapasztalt 1870-ben, most csak azt teszi, amit a többi nemzetek tesznek, hogy t. i. csak saját háza előtt seper, gyarapodik, s néma szemtanuja a fondorlatoknak, melyeket a többi népek kicsinyletes érdekeikért egymás ellen elkövetnek.

A vas és véralalom egyik rémekint még mindig előttünk áll a berlini szerződés, melyet az évtized kezdetén inangurált politikánk.

Hogy mit foglal magában az, sokkal közelebből tudjuk mintsem azt magyaráznunk szükséges volna. Nyakig vagyunk benne és kilátásaink a jövő évtizedre is megkeserítvők.

Nem sajnáljuk tehát ez évtizedet. Hadd menjen a maga útján, és vigye magával a rosszat, a melyet mindnyájunknak okozott volt.

Nem sirunk utánna, jobbat kérünk. (s—g.)

— A delegációk f. hó 18-án ültek össze Bécsben s háromnap tanácskozás után megszavazták a közöskormányának az indenyitit két óra, ami körülbelül 18 millió ere éig terjedhet költsézi szabadság. Legközelebbi összejövetelük január 8-án lesz, de nyilvános ülést még akkor nem tartanak, hanem csak az albizottságokban fogják a közös budget tárgyalását elkészíteni. A delegáció második szaka is alig fog három ülésnél többet igénybe venni, miután, mint a lapok írják az 1880-iki közös budgetben „új mozzanat” nincs amiben Tisza Kálmán és mameleuk hadái a dicsőség, mert először ezek szavazták meg a hadsereg mult évtizedi létszámát, s csak, mert a példa ragadós, lehetett azután keresztül erőszakolai a rajxrathon is. A delegatio mely a kétország gyűlés zsebkidáása, természetesen meg fogja szavazni e nagy moloch, a közös hadsereg fentartási költségeit. Kiváncsiak vagyunk, hogy a magyar delegatio mennyire lesz képes a magyar ipar-

TÁRCA.

Szilveszter éjjelén.

Éj van az év utolsó éjjele, A szürke felhő fedte kupoláról Egyetlen csillag sem mosolyg alá. A „mindenség” halotti vankosán Alusza zavartalan álmait. A csipős szél, miként ha félne fel-Zavarni a nyugvó természetet, Elfújta zengi csak fájó dalát, S a szállongó apró hópelyleket Csalján úzi a légtér szerteszét. Ugy, ugy, te vén anya! Ószült fejed Pihentes csak; lelked ne rázza fel A dal, mit a feljajduló vihar Dörgve ordít majd almaid közé! . . . Pihenj békén! ne hallá a hangokat Mit földi létnek egy sirba hullt Kinteljes esztendője nyög füledbe Ne hogy keserv repezsze szét szívedet! Idő! Idő! mily gyorsan futsz te is! Alig jövel, már ismét elrepülsz! Tavozásod kinteljes sóhajának Kéblünkbe” zokogó viszhangja kel. Oh, hát azért lesz új év, hogy megint Uj sir többise voltak szímaít?

Hát csak azért látunk mi napvilágot, Hogy aztán megvakujunk fényitől? Óh, ha így van, akkor te jó anya, Ki fájdalommal szülte magzatod, Borítsd lelkedre a bú fátyolát, S könyved meg, kinek életet adál! Miért örülni földi lételem. Ha élünk az évvel megsemmissül, S örömeink halotti gyászra válnak?! . . . Mert hát ha meghalunk, feltámadunk-e? . . . Halál után új élet vár-e ránk? . . . Oh, nem! örültség volna hinni ezt! Ha szünek meyszün” dobogni egykoron, S koporsónkra dübörögtve hull a hant,

Ott lén . . . mélyen . . . a néma föld ölében Mindannyian maroknyi por leszünk! — Bizony okos vala a nép, amely Söhajtra sirt, mikor a napsugar Egy új szülöttnék gyenge akkajt Elször esékölá! — Vagy tan a rózsátón Ismét virulhat az a kis virág, Amely az ősz fagyos leheltetétől Elharvadottan földre hullt alá? . . . Nem, nem! ez nem virul! Uj éltet ennek a sugar nem ad! — Más bimbókat hozhat a rózsátó; Uj esesemöt szülhet a jó anya; De ah, ki „holt” nem ebred fel soha! Remény! hagyd hát háborgó békemet Büvös képed ne tartsd szemem elő! Elég, ha mostesalódom. — Csitt! . . . Szívem Sajgó sebekbe” szenved; oh, ne vágjunk Rajta e bős szavakkal uj sebet! Hát nines-e hit, mely enyhülést szervez Megédesítne véges életünk! Óráit, napjait! — Tekints, tekints Vergődő lelkeim a keresztre fel, Melyen az Üdvözítő függ egykor, S végy onnan biztatást! Te is, miként én, majdan mennybe térsz, Hol örökké fogsz élni — boldogan! . . . Paal Gyula.

Fázik a táj . . .

Fázik a táj, dermedez, haldoklik . . . Bús nyögése felhat az égbolttig. Jőszivű ég, mire jön a reggel, Betakarja fehér köpönyeggel. Kebled, arczod hidegségét látva, Fázik az én szívem is, leányka! Terítsd reá lángoló szerelmed, Mert különben öszfagyva, megdermed. Kulesár József.

Tündöklő nap . . .

Tündöklő nap azt fogadta az égnék: Sugarai soha másért nem égnek. Őt szereti, érte lángol egredül, Nem hagyja el soha, soha hűtlenül. Hányszor tétél te is nekem fogadást, Hogy nem szeretsz rajtam kívül soha mást! Mig szívedben egyetlen esőpp vér pezsog, Minden vágyad, gondolatod én leszek! . . . Tündöklő nap fogadása lágy pehely. Mit akármily gyöngye szellő elemel, Most mondia ki, s már nyugatra integet . . . Ott hagyja a kapufánál az eget. Nem volt más a te esküd sem, mint pára, Elenyészett esábitód egy szavara. Tegnap nekem ígérted a szívedet, Ma mar annak nyugtatód a kezdet. Sir az ég, hogy még a föld is megsínyli, Tenger könnyét alig gyózi beinni. Sirok én is, fájdalomosan keseregnek, Két orcámra bús könnyeim peregnék. Nem sokáig visel az ég bánatot, Fölkel a hold, kipótolja a napot. De én a bűt síromba is elviszem Nem pótol ki nekem téged semmi sem! Kulesár József.

Megáradt . . .

Megáradt a réti patak, kicsapott, Bársony fűre ráhordta az iszapot. Elborítja szívetem is a bánat, Mely fölötté zavaronan elarad . . . Barna kis lány! vesztett üdvöm, angyalom Értted emészt, marezangol a fájdalom. Elhervadok, mint a letröt rózsaszál, Tenger kinom, szenvedésem sirba zár . . . Esküdöttél menyre, földre, pokolra: Hívem maradsz, változatlan, egyforma.

nak sulyt szerezni a hadserereg felszere-
lése tárgyában köteendő új szerződésnek?
Vagy ne legyünk reá kíváncsiak?
Megjegyeztük még mint a Tisza aera viv-
mányát, hogy delegatióintézményünk
ismét egy lépéssel haladt a central pa-
rlament felé. A delegatiók, ülészakai meg-
kezdésekor mindig külön szoktak fogad-
tatni a császári és külön a külön a
királyi trónbeszédet. A f. hó 18-iki fogad-
tatás azonban csupán császári volt s a
beszédet a magyar delegatiohoz is csá-
szári nyelven intézte a fejedelem.

A képviselőház szerdai ülésén
Tisza Kálmán miniszterelnök 13 szen-
tesített törvényt adott át az elnökségnek
kihirdetés végett. E törvények ezek: A
József-megyei állatgyógyintézet építé-
se, az 1875. XXVI. törvények eltör-
lése, a nyeregyadó, a magyar állam-
polgárság megszerzése, a hadi létszámnak
1889. év végéig való megállapítása, Bos-
znia s Hercegovina vámpaposa, Isztria
vámterületének bekebelezése, Bródj vámkül-
zetének beszüntetése, a sör stb. fogyasztá-
si adó behozatala Martinschizza stb.
vámküldetésére, a Franciaországgal kötött
kereskedelmi egyezmény meghosszabbítása
a Nemethiadalommal való kereskedelmi
viszony ideiglenes rendezése, az Anzolor-
szág és Fiume közt eszközölendő gőzhajó-
zási járatok segélyezése. E törvények ki-
hirdetettük, mire hasonló kihirdetés céljából
a főrendiházzal rendelkeztek közöltetni,
mire az ülés elcszlott.

Az állami számvitel rend-
szerének szabályozásáról, továbbá az ellen-
őrzéséről, végre a számvészek szerveze-
téről szóló törvényjavaslatok már évek óta
kézen vannak, illetőleg a számvészek által
elkészítették s a miniszterelnöknek
átalatták, s a miniszteri tanács előtt is
tárgyaltatták, azonban a képviselőháznak
még mind ezidig elő nem terjesztették.
A számvészek szervezetről szóló törvény-
javaslatot Tisza miniszterelnök még az ülés-
szak folyamán fogja a képviselőház elé
terjeszteni.

A vallás- és közoktatási
miniszterium kebelében mint az „Egyetér-
tes” hallja most már teljesen készen áll
a közepantodai oktatásról szóló törvény-
javaslat annyira, hogy ennek a képviselő-
ház elé terjesztését most már semmi sem
gátolja.

A tanfelügyelők intézmé-
nyének gyökeres módosítása van a „Magyar
föld” szerint készülöben. A vallás- és közok-
tatási miniszter, mint értesültünk, méltán-
nyolván azt a körülményt, hogy a megyei
tanfelügyelők a reájuk bízott nagy terü-
let iskoláiban a törvény által előszabott
határozatokat sem képesek megtenni,
annál kevésbé pedig a kellő feltűgyeletet
gyakorolni, azt tervezi, hogy a tanfel-
ügyelők teendőinek ama részét, mely az
elemi iskolákat illeti, osszák meg a megye
területén lévő közép iskolák igazgatóival,
kikre a hozzájuk közelebb eső elemi isko-
lákat egy részének feltűgyelete bízották. Az
eljárás egyeége és ellenőrzése céljából
a tanfelügyelők az igazgatók működése fölött
örökös illeték, s a teendők miképp negyed-
enkint tartandó értekezletekben állapít-
tatnak meg.

A kisbirtokosok földhitel
intézetének országos botránnya vált ügyé-
n a törvényesek a karácsonyi ünnepek
alatt elrendelte a volt igazgató Vég Ignác
letartóztatását, kinek viselt dolgai közt
nem utolsó helyen áll az, hogy az intézet
főkéjével uszorakodott. Ha valaki 1000
frt. vett kölcsön alig kapott 300—400 frt.
Vég ellenegyszerűsített elrendelés fogal-
maitotta a törvényesek a fenytő zárlat-
ot az intézeti kár s az állam által előle-
gezett eljárás költségei fedezésére 100,000
frt. erejéig. Vég már hetek óta rendőri

től nem látja jól azt alakot. A szomszédos
papház nyitott ablakánál áll egy rózsás
arany leányzó . . . nem látni jól az alak-
ját . . . de a hangját azt nagyon jól hallja,
nem családias az. Vig, patgató dal:
„Elmentem én a szőlőbe
Ráleptem a venyigére,
Venyigéről venyigére,
Fáj a szívem a szokéere. . .”

Szegény nótárius nem győzi eléggé
igazgatni a nyakkendőjét: nagy zavarban
lehet. — Lopva kipillant az ablakon, ha
nem néz-e erre az a hamis, babonázó kis
teremtés. Bizony olyan furcsa izé . . . ez
az izé . . . Az ember szinte elfeledi az
„államok egyensúlyát”, hogy a saját egyen-
súlyja föl ne billenjen. A disznótéri, vá-
lasztási, curialis gyűlési dícsőségek verő-
fénye eloszlik . . . olyan sötétség félelben
botorkál . . . és úgy szeretne azoknak a
csillagszemeknek a fényessége után in-
dulni.

Órabosszat kibámul az ablakon a
szomszédház kis ablaka felé. Pedig az a
leányzó rég elment az ablaktól, más annak
a dolga, tisztogatás a szobában, főzés,
mert hát vasárnap látogatás is jön innen is,
— onnan is, az erdőmester, a nótárius, a
mányi ispán.
Odakünn szél rázza-zörgeti a fák
ágait, besivít a nótárius ablakán. Es a
nótárius most a szelvéns nótájában is ta-
lál költsézetet. Különös dolog ez. Annak
a hamis teremtésnek a nótája cseng-bong
most is a füllében, annyiféle holond, za-
varos gondolat kóvályog a fejében. Es
odakünn a szél, a zörgő ágak mindarról
beszélnek, és a szája is utána sóhajtozza
talán öntudatlan, féllomban:
„Venyigéről venyigére,
Fáj a szívem a szokéere. . .”

Nincs a határban olyan szép lány,
mint a pap fogadott lánya, az a hamis

feltűgyelet alatt volt talán éppen ezért siker-
ült neki ellállni, s most nyomozták.
— **A soroksári zárgát meg-**
nyitása ellen Földváry Mihály pestmegyei
alispány hosszabb felterjesztést intézett a
közlekedési miniszterhez, melyben kéri,
hogy a zárgát egyelőre meg ne nyitassák,
mert az ebből folyó minden kárért az
államkincstart teszi felelőssé, s egyzers-
mind azon reménynek ad kifejezést, hogy
a soroksári dunagát eredeti rendeltetésé-
nek vissza fog adni a fiváros is eddig
fenyegető veszélynek végleg eleje fog vé-
tetni. — Szomorú dolog bizony, hogy az
intéző férfiak ezen országos fontosságu
ügyben még a közvéleményt megnyugtató
megállapodásra nem tudtak jutni.

Ivackovics pütriarcha
körlevelet küldött a szerb pütriarchának,
a melyben engedelmességre és testvéri
szeretetre inti őket helyettes Angyelic püs-
pök iránt. Ujvidéken valószínűleg Pante-
lica Sámuel archimandrita fogja Angyelic
pütriarchát helyettesíteni. Pantelics hazafias
szellemű; az omladinsták Zsvkovics
vagy Vojnarics pütriarchát kívánják helyet-
tesnek. Ugyan-e tárgyban írják Ujvidékről,
hogy Angyelic kinevezetése a hazafias
körökben, vallás s nemzetiségi külön-
ség nélkül, nagy örömet okozott; de az
omladinsták szívébe tör gyauaut hatott.
Nem esoda. Polit évenként esleik 5000
frttól, mert eddig a patriarchatus ügyvédje
volt; Angyelic pedig kétségtelenül kiadja
az utlevelet neki. Angyelic továbbá esz-
nek hatalmával és akaratának erélyével
ki fogja lúni e garázdálkodókat az egy-
ház és iskola igazgatóságából és kivési
kezőkből az 5 millió értékű egyházi vagyon
kezelését. Ez utóbbi faj különösen nekik,
mert eddig Polit uram s társai tetszésük
szertint osztogatták a pénzümagot és jaj
volt annak az adósnak, kinem egy új jart
el, a mint ők akarták.

Külföld.

Franciaország mely a most sirba
készülő évtized kezdeten oly borzasztó vál-
ságot állott ki, az új évtizedet is válság-
gal kezdi meg. A Waddington miniszte-
rium megbukott, s bukása mozgásba hozta
a pártokat, melyeknek sokasága egyedüli
szereplőtlensége s különben irigylendő
hatalmas országának. A kormány bukása
egy látszik a köztársasági és a parlamenti
előlk közti nézet eltérés eredménye. Gam-
betta, kit hatalomra törekvési aspirációk-
kal tán nem lehet vádolni, — határozott
híve a köztársaságnak, s legbátrabb el-
lenfele a royalista és az imperialista frac-
tióknak, kiknek merészségét Grévy elnök
tulságos simasága és tartózkodása ugyel-
szik provokálta. Mindinkább több tért kez-
dik foglalni az ország közigazgatásában,
s a Waddington kabinet pártfogolta őket,
— s ez érlelte meg bukását.

A kormányválság már egy hete tart
s valószínűleg az új évbe is át fog nyulni,
s kétes hogy Grévy elnöki székét is nem
fogja-e magával sodorni.
Oroszországban egymást érik az el-
fogatosok. Minden bokorban öszezsekkív-
ket látnak és hírellek világga, hogy any-
nyit és annyit fogtak el. Pedig többnyire
egy csomó ártatlan embert fognak el, kiknek
öszezsekkívvel, merényllettel semmi
közük. Hiába azonban a hógörgeteg meg-
indult s azt lándzsával többé feltartóztatni
nem lehet!

Az éjszakai hatalmak különben, mint
a haraszt zörgéséről lehet itélteni, nagy actio
előstéjén állnak. — Oroszország minden
diplomátája mozgósított, s titkos csaták
válnak magános helyeken, melyeknek
okait s eredményeit sűrű homály fedi.
Oubril és Novikoff Szt.-pétervárt jártak
titkos utasításokért, hol személyesen érte-
keztek Suvailoffal, ki szinte nem rég ér-
zuzájú, csintalan pajkos Julesa. Elmonda-
nám, hogy milyen szép a haja, a szeme,
az arca, kicsi lába, harmat keze: hogy
olyan, mint a ma feslett rózsabimbó, me-
lyet a harmat fűrészölt, hajnali sugar-
csókoltt . . . elmondanám, de gyöngye az
én szóm annak elbeszélésére. Nem értek
én ahhoz a költői mesterséghez.

Csak hogy gyönyörtéséges teremtés volt
Hozzá olyan dolgos, olyan módos. Mikor
az ember nézett, hát csillagsugárral ál-
modott! Mikor megszólalt, tündérezene
volt az! Az első tekintetre, szóra, meg-
babonázott. Az a búbjános hamis teremtés!
Virágos tavasz. Feselő bimbó. Ked-
ves kis leányzó. Körülötte tündérrálmom
fényes képei lengenek; álom tele boldog
sejtelmekkel, virágillattal, dallal. — — —
Hajnali álom, búbjános költészet! —

No hát hol is van az Eszti leányzó?
A kertben tőri-zúzza magát a dolgos te-
remtés, van most dolog a virágok gym-
lálásával, öntözésével, az utak egyengeté-
sével; alig látszik ki a kis teremtés a
sok virágból, ribizske-bokorból, akáczo-
ból. A madarak úgy ismerik már: egytűt
csicseregnek, dalolnak a lombos, virágos
galy alatt. A galambok ott röpködnek
föltre, egyik a kezére, másik a vállára
száll s a kis lány kezében mindig van
buzaszem a számukra.

A nap alkonyodóban van. A láthatár
szeléről szétveti még egyszer a pusztára
sugárözönét. A hazatérő nyáj kolompangja
a távoli furulyaszó álomra hívó, andalító,
méla harmóniába olvadnak, van benne
valami a vihar fájalmából, s a szellő
suttogásból, valami magasztos, szltz köl-
tsézet!

A madarak elmondták estimájukat, a
galambok elszállnak, a boglyas kis török
kakas kukorékolva röpül a kretrezebe: a kis
leány egy el tudja hallgatni azt a furu-
lyaszót, a madárdal utolsó hangját, sóha-

kezett meg Bismarktól, kinél az angol
nagykövet is konferat. A három császári
szövetséget tagadják, valamint azt is, hogy
a szegény Törökország bűrére alkudoznak.
Legvalószínűbb az a parisi jelentés, mely
szerint nincs ugyan a három császár
szövetségről, hanem igen is a három csá-
szár közt a keleti ügyekre nézve létre jött
egyezményről. Akármilyen jelző keresese-
nek is ki a diplomata szótárából azért
eljárásuk nem lesz egyéb mint a farkas
és bárányról szóló aespousi mesének újabb
kiadása egy bárány és több farkas által
előadva. —

Mukthar pasa a berlini szerződés
Montenegróra vonatkozó részének végre
hajtására kiküldött török megbízott még
mindig sikertelenül küzd az albán felkelés
ellen. December 22 én a ragasui
hegysorosban Novibazár és Mitrovicza
között a csapatjának rendelt élelemszállító
kocsikat megtámadták az albánok, a kísé-
retet lefegyverezték s az egész transportot
szakmányul ejtve az albántáborba szállít-
tották. —

Az ujévi üdvözlésekről.

Minden magasztos az ember az által
alacsonyít le, hogy saját nyomorának
bélyegét sítta reá, vagy annak támogatá-
sára használja fel. Így van ez sok egybe-
kezőt az új évi üdvözlésekkel is.
Igen szép, erkölcsös szokás volt ez a
szent hajdanokban, midőn Róma nem
ismerte még azon bűnököt, melyek később
megölték erkölcsét, megbuktatták világ
uralmát s elvették szabadságát. Lélekemelő
szokás volt ez az első keresztényeknél is,
kik az üldözöttes napjainak keserűségét
az által enyhítették s az egyfűtörtözés
köteleket az által tették szorosabbá, hogy
az esztendő első napján, melyet ezért ün-
neppé emelének, jó kívánatokkal és aján-
dásokkal kedveskedének rokonaik s jó
barátaiknak. Egy eszményi ünnepe volt ez
atyáinknál midőn a szülők a testvér, a
rokon, a barát s a gyermek látható jelek-
kel adott kifejezést benső szívvilágában
elő érzelmeinek.

Azóta az idő nagyot változott.
Korunk, Mill Stuart, a nagy bölcselő
szertint a nyugtalan mozgás, a kritikai ne-
gatio, a való és eszmény közötti harc
korszaka, mely harcban tulsúlyban a real.
A szelidebb idealismus a meztelen valót
szem előtt tartó s egyedül kiindulási pon-
tul vevő realismus háttérbe szorítja. Értéke
csak annak van, ami gyakorlati jelenté-
séggel bír. S ez elv teljesen urálván korunk
bölcsészetét, urálja társadalmát is. Az önzés,
mely a társadalmi élet harcaiban főszere-
pet visz, az új évi jó kívánatoknak is
egyedüli indító oka szokott lenni, sőt
korunk élelmessége e kérdésben már annyira
ment hogy a „szív kívánalmait” egy-
szerű adásvevés tárgyává tette.

Majd a hiu hatalom vágy kezdette
azt, másoktól kötelességképpen követelni.
Fejedelmeknek is alkalmul szolgált,
azon szépen stilyisalt hazugságok világba-
bocsátására, melyek „új évi trónbeszéd”
neve alatt szokták a politikai lapok hasá-
bjait betölteni.
A közéletben pedig merő etiquette,
fircs formasággá lett e hajdan szép szokás
átváltoztatva.

Az emberi társadalom salakja pedig
a csuszó-mászó szölgalelkek, a bizelgés s
aljas képmutatás eszközéül használták fel
saját érdekükben.

Végre a kapzsiság s a becsületlen
munkát kertülő léhasság arcátlan kéregeti
eszközévé alacsonyította le.

S míg a fenebb elősoroltak csak társ-
adalmi ferdeségek, mik minden kiirtá-
sakra igénybe vett irtó eszközök nélkül
mind megunt s a mai társadalmi kereté-
jét! Ugy el tud braudozni, merengeni
azon! Ugy elmerül gondolatai, sejtelmei
világába . . . bizony nem is veszi észre,
hogy valami emberféle alak félrehajítja a
galyakat, s oda lép a lányhoz, csak ak-
kor rezzen föl, mikor megszólal valami
hang, hogy „Eszti kisasszony”. Vagy ta-
lán ez a hang is abból a sejtelmes világ-
ból szólalt föl.

Főlnéz az „Eszti kisasszony”: mikor
aztán megismeri azt az embert, ki ide
tolta a képét az ő álmai közé: hát jósá-
gosan mosolygott a vakmerő arc elé!
— Jaj Istenem, Mányoki ur, bizony
azt hittem, hogy elveszett ránk nézve.

Szemrehányó hangon tette hozzá:
„Alig néz felénk!”
Valaki szívének oly jól esbetett ez a
szemrehányás.

Nagyon egytűgyű arccal beszélt a
nótárius ur:
— Megbocsát, hogy zavarom, a tisztelet
kerestem, de azt hallottam, hogy a
mezőre van; a kertajtó nyitva volt, azt
gondoltam, kegyed itt lesz. —

A kis leány pedig épen nem jött za-
varba, vidám kacajjal beszélt:
— Édes Istenem, aztán ugyan szép
környezetben talált! Szanaszét heverő gaz,
közönséges virágok közt — az igaz,
hogy én szeretem ezeket a közönséges
virágokat, az ibolya, a szegfű, a barang-
virág — minden reggel megöntözöm
őket, este ott vagyok velük, míg elalsza-
nak — ugy-e milyen bohókás gyerek
vagyok?

— Milyen boldog élet itt a virágok
közt! Ha az én remet házamba csak egy
virág is volna! —

Azon a közönyös nótárius-arczon is
megjelent valami fény — talán az al-
konyi napsugár? vagy valami támadó
napfény pirossága?
Elbeszéltek aztán sok apró bohóság-

ben nem illő dolgok észrevétlenül fognak
elenyészni.

Az utóbbi azonban, melynek indító
oka s egyszerűsége vég célja a könnyű
módoni kenyérkereset, csak a társadalmi
erkölcsi tényezőkről erélyes egytűvé hatása
következtében írható ki.

Segíteni az ügyefogyottakon, a sze-
rencsétlen munka képtelenekeken ez a tár-
sadalom egyik fő és elengedhetlen köte-
lessége, de midőn ezen kötelességet teljesíti
igen kell ügyelnie, nehogy túlzásba esvén
a társadalom bűnjait helyett a társoda-
lom heréit, s így legveszedelmesebb, fér-
geit ápolja és tenyészse.

Városunk a szegény és dologház felál-
lítása által azon helyzethez jut, hogy könnyő-
rület filléreit nem lesz kénytelen érdeme-
lenekre vesztegetni el.

Addig pedig az új évi köszöntések
megváltása céljából alakult bizottság ke-
zeire tegye le a polgárság e célra számt
áldozatfiléit.

A jótékonyág akkor igazán nemes,
ha a szándék tisztaságának megfelel a cél
magasztossága.

A körülmények befo- lyása.

Ismertem az alföldön egy becsületen
jómodu embert, kinek tán egyetlen hibája
volt, hogy szerette a bort. Mindig kész-
ségei áldozott Bachusnak, hacsak volt
titulus rá; a titulus bibeudi föltalálásában
pedig roppant leleményességgel bírt; —
ő csinálta magának a körülményeket. Ha
például egy-egy vándor tót-diák, tanító,
színész, vagy bármily művész, vagy iparos
vetődött a községbe; Pali bácsi, — így
hítták az illetőt — vitte őket házába, ott
tartotta egy hétig, s ez alatt folyt a ven-
dégiség minden nap.

Midőn rokonai figyelmeztették, hogy
ily életmód mellett tönkre megy családja,
el kell pusztulnia; — s valóban jó gondos
felügyelés s ha neveletlen gyermekén nap-
ról napra jobban látszottak az elszegénye-
dés nyomai; — Pali bácsi csak azt felelte:
„A körülmények befolyása alatt nem te-
hetek mást; csak nem hagyhatom vendé-
gemet éhezni, szomjazni.”

Nem találják e önk k. Polgártársai-
m! hogy a magyar kormány nagyon ha-
sonlít Pali bácsihoz? Ez is maga csinálja
a körülményeket, a melyek befolyása alatt
aztán feladja a nemzet érdekeit, csinál
olyan politikát, mely — saját bevallása
szertint is — az országra káros, tönkre ju-
tatja a nemzetet. Így ment Bosznia s
tokozza utána az adóprésk működését, pe-
dig istenemre látja — sőt talán Tisza
Kálmán is tudja — hogy napról-napra nő
az elszegényedés s közelít a bukás. —
Ugy látszik, most is készíti- és megsza-
vatolja mamelukjaival azokat a körülmé-
nyeket, melyek befolyása alatt majd egy-
szer csak kinyitlak utatja, hogy nem le-
het mást tennünk, mint elfogadni a dua-
lismus helyett a trialismust, lemondanunk
nemzetiségünkéről s bemenünk a reichs-
rathba; mamelukjai szavazni fognak ak-
kor is mint a pinty!

Valjon nem volna-e jó megkérdőznünk
az ünnepekre hazajött képviselőktől: 1)
mi szentebb előtte: Tisza minisztersege-
e vagy a haza élete? 2) Megegyeztetetheti-e
a folyton fokozott adóprésk működését azon
szavaival, melyeket programbeszédében
mondott? 3) Ha már minden vész: ka-
punk-e legalább egy parányi rendjelecskét
a barakóert? !*

Egy Deák párti polgár.

* Önök választották, tehát legilletékesebbek
e kérdésekre. ajánlunk azonban meg egyet: mint-
hogy a tervezett uszortörvény szertint Tarai ur
zálogozza nem dolgoztak többé 60 százelekre,
hanem csak 8 ra, és ennek jövedelme a „F. Z.”

A falusi nép rákfenéje.

Mondják: „a legnagyobb törvény sem
oly nagyon nyomasztó, ha azt lelkiismeret-
relesen végrehajtják” azonban minden köz-
mondás saúnt és kivétel engad a most
idézett is, mert az 1876. évi XV. törvény-
szöveget lelkiismeretesen végrehajtani sem
lehet. Midőn Tisza és Széll ezen törvény-
szöveget megfagarták, szentek előtt csak
egy czél lebegett, t. i. a kormány önké-
nyétől függővé tenni az adóprést, hogy
így mindenkor a közönséges meloch szá-
mára a szükséges pénz előteremhessék,
nem gondolva azzal ha az által a polgá-
rok kilencztedrésze is tönkre megy. Nem
akarok a most idézett törvényezékk azon
paragrafusairól értekezni, melyek a jöve-
delmi adók kivételéről szólnak és oly ér-
dekenyen az adózók zsebébe nyulnak, csak
azon látszólag ártalmatlan passusra felhi-
vom a tisztelt olvasó figyelmét melyszá-
runt: „az évnegyed harmadik havában is,
az adó végrehajtás utján behajtható.” Ezen
nehány szó lehetővé tette a pénzügymin-
iszter azon dicsekvését „hogy az egyenes
adó minden évnegyedben majd hány nél-
kül az állam pénztárába betolyik,” és hogy
ennél fogva bátran azt lehet következtetni,
hogy a nép adóval tulterhelve nincsen.

Tisza Kálmán, jelenleg helyettes pénzü-
gyminiszter, kiadja az adófelügyelőknek a
szigorú rendeletet, hogy december végeig
minden néven nevezendő adót utolsó kraj-
zárig hajtassanak be, ezek a jegyzőkönyvek
és községi bíráknak esnek, fegyelmi eljárás-
sal pénztüntetással srt. fenyegetvén, ezek
ismervén a nép nyomorát megvannak győ-
ződve az adóbehajtás lehetetlenségéről, de
Damoles kardja fejünk felett lebeg és
hogy a felelősséget magukról elháríthas-
sák pandurt kérnek. A pandur az adó-
hátralékosoknál házról-házra jár puran-
csolni; „holnapig mindenki fizesse az adó,
különbön foglalás és zálogolás lesz.” Más-
nap a jegyző minden hátralékosat pandur
által magos személye elé tereltek, szítja
... ket és még egyebet, aztán min-
dennap küldi a pandurt házról-házra az
adófizetést beparancsolni; hasztalan, a hol
nincs ott nem lehet, — honnét pénzt venni?
eladni valója nincs, kölcsön venni nem
lehet, mert senkinek sincs pénze, az uszo-
rás pedig semmi árért sem ad pénzt köl-
csön; a nép már-már megunta a pandur
mindennapi kelletlen látogatását (mik mel-
lesleg legyen mondva annyiba, vagy többé
kerülnek mint az orvos látogatásai), de
hála Istennek ime megjelenik a mentő an-
gyal. Az uszorsás látja, hogy a szegény
nép már elegendően meg van pultva,
ugy hogy néhány rongyos forintért lelkét
az ördögnek is adná, megcsik emberba-
ráti szíve és eltökéli magát embertársain
segíteni a hogy csak lehet, elmegy ház-
ról-házra, de csak oda, hol adóhátralék
van, mintha az adóhátralékosok lajstroma
kezeben volna, és ámbár tudja, hogy egy
házban sincs eladó, de még emivaló ga-
bona sem, kérdezi: van-e eladó buza, árpa,
zab, kukoricza? Nincs, ez majd a kivétel
nélküli felelet, „nem tesz semmit, bizat
az uszorsás, megvessem én a jövő termést is.”
Es most a szegény adózó nem képes két-
ségtelenségben magán segíteni a legundo-
kább uszorsá martalékává lesz. Pénzt ma-
gas kamat mellett kölcsön adni nem mer
az uszorsás, mert minden furlangja daczára
veszélyeztetve lehet a tőke is, de van más
mód is, a szegény embert segíteni és mind
a mellett öt-hat száz perczentet nyerni: —
ha Trefort miniszter az alapítványi birto-
kokat korteseinek és a kormány mame-

hímezve fehér virágcsillagokkal, sötétzöld
bokrokkal tarkázva.
A falu munkás nepe nótázva megy a
mezőre, a távolból idehangzik, mint egy
elható ábránd sóhaja, a pasztor sip hangja
talán ott is van a dalos lányok közt az
az az egy, kinek a nótája reszketni kezd
erre a hangra, s a szíve körül valami külö-
nösöt érez.
„Héj maholnap az én piros rúzsám
Csikóné lesz az alföldi rónán . . .”
Nótárius uram ablakja kíván nyitva,
Az illatos, tude levegő beömlik a szobába,
a hol már nincs az a régi rendtelenség,
Az íróasztalról eltűnt a halálfej-tintatartó
s egy csinos rézszobor került a helyére.
Nem is álmózik az államok egyensú-
lyáról, a restauratio viharairól, ólmos argu-
mentumokról. Nótárius uram haja nem
ágaskodik most a felhőknek: a esont fésli
meg a kefe illendően rendre simítja. A
marcona, mord ember most maga a jószág.
Valaki bizonyosan megbabonázta. Talán
az a hamis papleány . . .
Nó hát aztán . . . ugyan minek is
kértelgünk már ennek a közönséges his-
torianak a végét. Ugy se sokat szepítet-
tek rajta. Hát a vége olyan köznapi cere-
monia, a mit házasságkötésnek neveznek.
A házassélet boldog költészetéhez már nem
nyúlok: csicseregjétek, daloljatok, suttog-
jatok madárkaim . . . te vén nótárius-le-
gény, te hamis, haszontalan kis lány!
Belemarkol rózsás ujacskaival annak
az embernek a bozontos szakállába, meg-
tépázza csupa szeretetből. Jaj, te csunya
ember, ugyan hogy is tudtalak annyira
megszeretni! Aztán odané az ő férje
urának a szemébe, meg is öleli azt a
csunya embert. . . Hanem azért már a bú-
bosokról meg a kis gyöngytyúkokról sem
feledkezik meg.

Borşos István.

Valóban nem minden szinpadon fordítanak annyi gondot az összejátekra mint itt, s a fentemelt darab előadása is a legnagyobb egyöntetűséggel folyt le, olyannyira, hogy a közreműködők mindnyájan dicsérettel érdemelnek. Az „Egy katona története” jövőre is járja tehát, és közönségünk bizonyára sietni fog mindannyiszor megnézni előadását. A főbb szerepekben *Veass*, (Renaud); *Tökés Emilia*, (Madeline); *Vihary*, (tábornok); *Csókáné*, (Adrienne); *Turcsányi*, (Valentine); *Tharassovics Margit*, (hercegnő); *Toldy*, (de Launse); *Németh*, (mint bizalmas és beszélő arczjétékkel színező örmester) működteték közre.

Vasárnap az annyira kedvelt „Kornevilli haragok” új szereposztással kerültek színpadra, amennyiben *Sz. Némethné* Szerpolettet személyesít és *Alszevgy Ilon* a Némethné egykori szerepét Germainet ábrázolta.

A csere mindenkép hasznosnak, cél-szerűnek bizonyult. *Alszevgy Ilon* szokott mérséklése így nem tűnt fel annyira és nem csorbította az operette jellegét; míg ellenkezőleg a *Némethné* eleven játéka, fellillanyozó éneke az egész előadásnak mindjárt kezdetben megadta a kedvező hangulatot s a közreműködők szabatosan végezték feladatukat és szellemben. *Várdynak* ismételti kellett elbeszélő dalát. *Bérczy* folyékonyággal énekel s a barcarolle ábrándos dallamát megfelelő árnyalattal és könnyűden adta elő. *Toldy* mint Gáspár apó, *Sz. Németh* mint bíró testőri alakok voltak; és *Vihary* valamint *Völgyi* a jegyzőt és irnokot gúnyval személyesítik. A ház arczjátka élénkségre nézve semmi kívánni valót sem hagyott hátra; és a jelen voltak közül többen bizonyára ismét tanui lesznek a „Kornevilli haragok” további színrehozatalának.

A kedvre hirdett „Bőregér” című operette *Alszevgy Ilon* közbejött betegsége miatt elmaradt és „Kissasszony felesége” került színre *Bérczy* Odón tenorénekés jávára, akik ez alkalommal habérkoszorúval lepték meg tisztelői. A betegkedéseket nem eszadjuk, hiszen a szelless és védtelen hely, amely szinpadul szolgál, ép a legalkalmasabb arra, hogy a legnevessebbet természetesen is kifogjon és a gyöngyöket egészségétönkre tegye, főleg midőn a gyakori közreműködés még a pi-benést sem engedi meg.

A lefolyt bétéen egy nevezetes újdonsággal gazdagodott szinbázunk műsora: Győri Vilmos „Nótás Kata” című 3 felvonásos népszimlívvel, amelyet Budapestben kívül még alig adtak egyebütt. A fővárosi sajtó meglehetősen tartózkodó volt e ml irányában, mert oly iró termékek, aki más terezen bizonyára szép érdemeket szerzett magának. Tény azonban, hogy e népszimlő oly bajban szenved, mely rendszeren orvosolhatatlan; azt indúl, a hol más életrevaló darab már java feszült-ségben tartja a közönséget, s csakhamar mintegy paranszóra véget ér: a Deus ex machina folyton ott örkődik, hogy Samielként segítségére legyen az elárvult me-sének. Van néhány jó alakja, szép nyel-vezete: ennyi az egész. Színészeink eleven és öszszevágó játéka mindazáltal oly ke-retbe foglalta azt, hogy vasárnap darab-kint még jó ideig tarthatja magát, s mon-danunk sem kell, hogy ez uttal is oly nagy közönség nézte előadását, minőt je-len szerenés évadunkban is kivételesen-ben látunk a szinbázban. A czimszerepen *Sz. Némethné* működött. A főbb szerepeket *Balácsi* (Varga Tamás), *Várdy* (Sándor), *Csókáné* (Julcsa), *Bokorne* (Ezsóka), *Vihari* (postás), *Toldy* (kéményseprő), *Bokor* (csigányvajda) játszták. *Sz. Németh* ke-délyes paranzsgát állított elő Kánya Mártonban; *Völgyi* jó esőz volt, s *Ved-ress* az epizód szerit fejlődésre reményvel kecsgető, de csakhamar háttérbe szorult, indokolatlan napszámoknak jó körvona-lokat készített; *Némethné* és *Várdy* a kinálkozó dalokat szépen énekeltek, noha meg kell vallanunk, hogy keveset találtak; és Szentirmay Elemértől, azaz Németh János ismert termékeny zeneszerzőnkől azoknál már jóval szebb és kedvesebb dalokat is hallottunk.

Jövő szombaton megint új termeket látunk, s ez is tanúsítja szinigazgatónk gyorsaságát a fővárosban megkedvelt da-rabok megszerzésében. Nem kevesebbről van szó, mint Szigei új szimlívéről: „A nagyralátó”-ról, mely a társaság egyik kiváló női tagja, *Csókáné* asszony javára került színre. Tehát ajánljuk!

JÁTEKREND.

Vasárnap, decz. 28-án Két huszár egy baka énekes népszimlő.
Hétfőn, decz. 29-én Szép Galathea Roth Etelka 2-ik feltevével és Miért nem házasodik meg a sógor? új vígjáték.
Kedden, decz. 30-án Vedress Gyula jutalomjátékul Az örültek háza Dijonban D'Emery remek hatásos szimlővel.
Szerdán, decz. 31-én Szűz t. n. t.
Csütörtök, január 1-én. Újvíz üdvözlet. Allegoria; és diszelőadásul Egy nő ki az ablakon kiugrik a népszinház kedvelt népszimlővel, dalokkal.
Péntek, január 2-án Szűz t. n. t.
Szombat, január 3-án Csókáné asszony jutalomjátékul Nagyralátó a nemzeti szinház legújabb kedvelt műsor darabja.

IRODALOM.

III. A „Magyar föld” új nemzetgazdasági napilap mutatóványa jelent meg. Szerkesztője: Berényi László, lapfelügyelő: Dessewffy Aurél gr. elnök, Podmaniczky Géza br., Széchenyi Pál gr. — Az éleken összeállított szám programmon, apróbb érdekes hírek és a tárczán kívül György Endrőtől hoz egy cikket a helyi érdekű vasutak és Máday Izidortól egyet a gazdaszettek és erdészek segély és nyugdíjgyelely ügyében. E lap a gazdasági érdek felkarolására megindult országos mozgalom fentartása céljából indult meg. Előfizetési ára negyed évre 4 frt. — Szerkesztősége és kiadó hivatala: Budapest, Koronaherceg utca 3. szám.

III. A magyar szabadságharc története (1848—49) írta Vargyas Endre, kiadja Mehner Vilmos Budapesten. — E második bővített kiadványból beklüdetett a 16—20 füz. számos képpel díszítve. Egy füz. ára 20 kr.

III. A „Képes család lapok” ötödik füz. tartalma. Szöveg: 9. szám. Zsiga bányák. Elbeszélés, Vértési Arnoldtól. A válás. Román. Lauka Gusztávól. Utazás a pokol felé. Elbeszélés, írta Margitai Dezső. A kút hiába várnak! Rajz, Balázs Sándortól. A bankár úr titkai. Braddon E. regénye. Az igazság itala. Cserevés a borról. Dr. Imrik Péterrel. Alfonz és Krisztina. — sz. — r. Népmo-dák Dobsina vidékéről. III. A kincsragyó. Öszszegyűjtötte Mikulik József. Megtört szívek. Mozaik. Humor. Apróságok. — Lord Pakonpart és a med-ve. Idegrazó történet. sat. 10. szám. Zsiga bányák. Elbeszélés. A kacerhoz. Költemény Földvari Ist-vántól. Búske lelkék. Elbeszélés, írta Benedek Aladar. A hollyó. Rajz. B. Büttner Linától. A kis kedvence. Angolna-fogas skóthobban. Egy boldog népecke. Egy érdekes párbaj. A divatlap Napsu-gár és a holdsugár. P. Tóth Kálmántól. A bankár ur titkai. Braddon E. regénye. Humor. A pörül-járt kéményseprő. Izaza volt. sat. Képek: XII. Alfonz és Mária Krisztina főhercegnő. A válás. Az örült leány. A kút hiába várnak. Megtört szí-vek. Lord Pakonpart és a medve. A kis kedvence. Angolna-fogas skóthobban. Egy érdekes párbaj. A divatlap. A porrajt kéményseprő. A mellekka-pokon: A hét hírei. — Tárca. — Talányfejtések és megfejtők nevei. — Kérdések és feleletek. Ezen füzethez egy kitagott szabasminta van mellékelve. Kiadja Mehner Vilmos. Ara egy füzetnek: 20 kr.

III. A „Függetlenség” című lap első és második mutatóványa száma megjelent és gazdag tartalma, jeles cikkei, egy kitűnő szerkesztése megfelel a varakozásnak, partunk ezzel egy újabb kitűnő közlőnt nyer.

III. „Hazánk” című lap indúl meg Győrött. A lap vezere Kriszinkovics Ede, kiadó tulajdonosa Dr. Szombathy Ignác, felelős szerkesztője Csépy Pál. Ara egy évre 8 frt.

III. „Vadászlap” című lap verseny vállalat indúl meg a „Vadász újság” mellé; mutatóványa számat vettük és tartalmát jó s részben jelesen találtuk. Mint egy szerkesztői megjegyzés tudatja velünk, a magyarországi vadászatról szóló cik-kek mind eredetiek. — Szerkesztő Sarkány János Ferencz a „Vadász és Versenylap” szerkesztője. A lap díszes kiállításban 12—16 negyedért oldalon

jelenik meg minden szombaton Előfizetési ára egész évre 5 frt félére 2 frt 60 kr, mely a szer-kesztőséghez. Post, Nemzeti Casino II. em. in-tézendő. —

III. Az összehasonlító irodalomtörténeti lapok” legutóbbi számanak nevezetesebb cikkei: La vie kielptique dans l'empire persan, Dora D'Istriától. — Schoppenhauseriana. — Sim-nika. — The songs of the Transylvanian Gypsies, Phillipstól. stb.

III. A német kultúra befolyása Magyar-oroszra. Társadalmi tanulmány írta Bárci Iván második bővített kiadásban jelent meg Reichard és Littfassnál Sopronban. — E tanulmány a „Sop-ron” című lapban egy cikksorozatként jelent meg először megjelenése után kiadott külön lenyomat rövid idő alatt elkel, úgy hogy a fiatal író több helyről jött fölszólítás folytán művét újra átdol-gozta és most a kiadók egy csinos füzetben máso-dik kiadásban újra közre bocsátották. A füz. ára 1 frt és a könyvkereskedésekben kapható. Föl-kérjük t. olvasóink figyelmét e műre, mely a cik-sorozatától mind beosztás, mind pedig tartalmára nézve is lényegesen különbözik.

III. Obernyik Károly szépirodalmi öszsz munkái sajtó alá rendezte és életrajzzal kiegészít-tette Ferenczy József. — Az egész mű megjelent négy kötetben Laufer Vilmosnál Budapesten. — Obernyik művei sokkal ismeretesebbek, semhogy ajánlata szorulanak. — A kiadvány csínja és korrekcseje dicséretre méltó. A négy kötet ára 7 forint.

III. „Magyar ifjúsági és népkönyvtár” című lap Grosz Gusztáv és testv. kiadásában in-dult meg egy vállalat Kisfaludy Tóbiás győri főgymn. tanár szerkesztése mellett. Minden vasár-nap egy füz. adatik ki és előfizetési ára egy évre 5 frt 50 kr.

III. Uj zeneművek. Taborsky és Parsch zeneműkereskedésében Budapesten megjelent; Har-madik ábránd magyar dalok felett. 1. Lehullott a rezző nyárfa. 2. Búra bura búbanatra születtem. 3. Fáj a szívem, Rácz Páltól zongora kísérettel hegedűre szerző Huber Karoly. Ara 1 ft 50 kr.

III. Kalauz „az öszszes adó és jövedék ügyek-ben” Dobos János m. kir. pénzügyi fogalmazó által Kaposvártól sajtó alá bocsátott közérdekű, és öleső füz. (előfizetési ára 20 kr) hogy a kívá-nalomnak minden tekintetben megfelelően, az országgyűlés által megvitandó adóemelési és új adó iránti törvényjavaslatok letárgyalása előtt a sajtót el nem hagyhatja, s így előfizetések január közepéig elfogadhatnak szerző által.

GABONA ÁRAK

a f. é. decz. hó 23-én tartott heti vásáron

	I. oszt.	II. oszt.	III. oszt.
Búza 100 klg.	ft. 13.70	ft. 13.20	ft. 12.50
Kétszeres „ „	11.20	10.80	—
Rozs „ „	10.00	9.70	—
Árpa „ „	8.00	7.60	—
Zab „ „	8.00	7.50	—
Kukoricza „ „	7.20	6.80	—
Hajdina 100 klg.	ft. 7.20		
Széna „ „	3.00		
Szalma „ „	1.50		

NYílt-tér.)

Az alnjegyzett intézet tisztelettel kéri a n. érdemű közönséget miszerint további rendeltenségek elkerülhetése végett, minden ügyben csakis az intézethez köz-venlenül (ó posta utca a 20 sz.) s nem mint eddig Hilscher J. úrhoz, forduljon. Esetleges fizetések ezental színte az inté-zetben teljesítendőők.

tisztelettel „Kegyelet” temetkezési intézet.

*) Ezen rovat alatt megjelentek nem vállal felelősséget a szerk.

NAGY FERENCZ
laptulajdonos.
HAKSCH EMIL KIS JÓZSEF
felelős szerkesztő. Szerkesztő tár.

Hirdetések.

Eladó!

A h.-hetényi alsó hegyben 3 holdra terjedő tago-sított birtok,

szőlő, szántóföld-, rét- és nagy kőbányá-val, mely építésre és országutakra kitűnőnek találtatott, kedvező feltételek mellett sza-bad kézből eladó.

Értekezhetni H-Hetényben Béres Pál és fiánál. 263. (3—2)

Zenélő művek

4—200 darabot játszó; expressióval és anéktit, mandolina, dob, harang, castagnetta, menyői hangok, hárfaják stb.

Zenélő szelenczék

2—16 darabot játszó; továbbá neces-sadrok, szivartartók, svájci házak, arcz-kép albumok, irószerek, keztlyttartók, levélnyomatok, virágcserepek, szivar-tárczák, dohány szelenczék, dolgozó asztalok, palaczkok, sörös poharak, pénz-tárczák, székek sat. zenélő művek-kei. Mindig a legújabbat és legjobb-at ajánlja

Heller J. H. Bernben.

Csak a közvetlen megren-delés biztosít a valódiság mellett, min-den készítmény idegen, melyen nincsen rajta nevem. A gyár sajtó házamban van. 258. (4—3) Képek árjegyzékét díjmentesen küldöm, mint január 10-ig, és apríl havá-ban mint január 10-ig a vásártők között értéken osztatik ki a vásártők frank 100 igen szép m. 20000 frank

Hirdetmény.

A pécsi kölcsönös segélyző egyeslet

alulírt igazgatósága által a t. cz. egyleti tagok ezzel értesítetnek: mikép az igazgatónács által jövő 1880. évi január 1-től kezdve az igénybe ve-endő kölcsönfelvételnek a kamatláb aránylagos leszállítása elhatározat-ván, jövőben idegen- és magán váltók, úgy zálog- és köttelvelek után első izbeni új megszavazásoknál 8%, meghosszabbításoknál pedig csak 7% kamat fog számítani. Törlesztési kölcsönöknel az eddigi fizetési módozat fentartatik. A t. cz. tagok értesítetnek továbbá, hogy a meghosszabbítás végett be-adott váltók ezental naponta fognak bíralat alá vétetenni, minél fogva azok a lejáratkor bármely napon bemutatathók lesznek.

Kelt Pécsen, Deczember 23-án 1879.
Kindl József,
üzleti igazgató.

Jó tüzi fa olcsó áron

k a p h a t ó

Pintér József

f a k e r e s k e d ő n é l .

264. (4—2)

Keskeny útifű-mellczukorkák,

a tüdő és mellhajok, köhögés, fojtóköhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerel.

A természet által a szenvedő embriárg javára teremtt megbecsülhetlen keskeny útifű azon még eddig fel nem derített titkok foglalja magában, miszerint a gége és legelső rendszer gyulladé nyakbántására való szonall gyor és enyhítő hatás gyakorlását az illető beteg szerek gyógyszerelését minden tekintetben lebe-telőleg elősegíti.

Miután gyármányunknál a csukor és keskeny útifűből készült keskeny útifű, külön-külön készítenek, külön-külön figyelembe ajánljuk hatóságilag bejegyzett védjegyünket sa. dobozon levő aláírásunkat, mert csak ezek igazoltak annak valódiságnak.

Schmidt Victor & fia,

cs. k. szabadal gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 48.

Raktár: Sipőcz István gyógyszerész, Lill János, Spitzer Sándor és Rech Vilmos uraknál.

THE SINGER MANUFACT. COMP. NEW-YORK.

A VILAG LEGNAGYOBB VARRÓGÉP GYÁRA.

Az eredeti Singer varrógépek

főtulmulhatlanok jószáguk, czélszerű alkalmazhatósá-guk, és tartósságuk által, s ezen előnyeiknél fogva minden más fajta s utánzóit képeknél kedveltebbek; mint azt az évenként emelkedő mennyiség is mu-tatja, mely most több mint felét teszi ki az ösz-szes amerikai gyártmányok.

Az eredeti Singer varrógépek

legtöbb sokoldalúsággal bírnak, s a legkülönte-sebb segédkészlettel látvak el, s a legkülönte-gesebb czélokra rendezvők be: család használatul kéz vagy lábbal hajthatók, s a kézműipar minden szakának, u. m. szabók, cipézők, kárpitosok, szíjgyártók, könyvkötők, kalapgyárosok stb. meg-felelnek.

Az eredeti Singer varrógépek

az egyedüliek, melyek egyszerű czélirányos s köny-nyen megtanulható szerkezettel bírnak, melyről nemcsak a számos kiérdemelt legnagyobb kiállítás díjak tanuskodnak, hanem azon körülmény is, hogy azok majd minden varrógép gyárosnak mintaké-pül szolgálának.

Az eredeti Singer varrógépek

gyári áron s részlet öszsz minden árföl-melés nélkül 5 frt. mellett is ad-talnak el, hogy ez havorkénti le-által a kevésbé fizetés és pedig: vagonos ösz-tálnak is megkönnyíttessék egy ilyen kereseti forrásul szolgáló eszköz beszerzése.

Az eredeti Singer varrógépek

csak egy valódiak, ha az itt látható gyári jegyet, valamint a gép karjau a „The Singer Manufacturing Co” föl-iratot viselik, s egy G. Neidlinger aláírással ellátott igazolvánnyal (jótállási iv) ellátvak; tökéletes jótállás mellett adatkul el s kaphatók kizárólag egyedül:

NEIDLINGER G.

A „The Singer Manufacturing Comp. New-York” főügynöke.

OBETKÓ K úrnál, ki egyszerűsöd ajánlja a n. é. közönségnek a városi helyiségében újonnan berendezett norinbergi és diszmű-kereskedését.